

Ogsaa om § 31 har der været adskillige modstridende Udtalelser fremme. Den omhandler Udsættelse af Gift for Ræve. Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) var imod, at der blev sat Gift for Ræve, men det ærede Medlem, som var Ordfører for det samme Parti (Raffnsøe), var stemt for, at der kunde sættes Gift for Ræve. Naar jeg skulde sige min Mening om dette Spørgsmaal, er jeg nærmest tilbøjelig til at være enig med det sidste ærede Medlem. Naar Lovforslaget foreslaar, at det skal være forbudt at sætte Gift for Ræve, er det jo de Medlemmer, der har været indsatte af Dyrebekyttelsesforeningen, der har sejret, og maaske har ogsaa Jagtforeningen kunnet slutte sig dertil. Men der er en tredje Part i denne Sag, nemlig Beboerne, og det forekommer mig, at man meget godt kan tænke sig, at Rævene kan være saa talrige og gøre saa stor Skade paa Fjerkræet, at det ikke under alle Omstændigheder vil være rigtigt helt at forbyde Brug af Gift.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) var imod de 3 første Ord af § 1 og ønskede, at Jagtretten skulde følge Brugsretten. Der er flere Medlemmer, der har omtalt dette Forhold. Den ærede Ordfører for mit Parti (Koføed) og det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) sagde, at dersom det ærede Medlem fra Næstved vilde fastholde dette Standpunkt, vilde det være umuligt at opnaa Enighed om en Jagtlov i denne Samling, og dette tror jeg er rigtigt. Derimod forekommer det mig, at man paa et andet Punkt kunde imødekomme det ærede Medlem fra Næstved noget mere, end Lovforslaget gør, nemlig med Hensyn til § 7. Det ærede Medlem fra Præstø (E. Rasmussen) mente — og det ærede 6te Medlem for Præstø Amt var ikke uenig med ham heri —, at man skulde have Fred paa den Jord, man havde i Brug, og de, der nu havde saadanne Distrikter, hvor de opelskede Vildt, maatte paa en eller anden Maade sørge for at holde Fred paa anden Mands Grund og ellers betale Erstatning.

Med Hensyn til Fredningsbestemmelserne har der været meget afvigende Meninger. Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt mente, at Fredningstiden for Agerhøns var blevet for kort, og ønskede den længere; fra mange Medlemmers Side er den Opfattelse gjort gældende, at Fredningstiden snarere er for lang. Jeg antager, at det Udvalg, der har været nedsat, og som har forberedt dette Lovforslag, i alt væsentligt har ramt det rigtige, men

der kan naturligvis være enkelte Ting at rette i disse Fredningsbestemmelser, som heller ikke dette Udvalg kan have noget synderligt imod, fordi det i mange Tilfælde til syvende og sidst beror paa et Skøn. Naar man fastsætter en Fredningstid, er det jo, fordi Dyrene og Fuglene skal have den Ro, som er nødvendig, for at de kan formere sig. Men man kan ikke nævne en bestemt Dato, efter hvilken en Agerhønekylling er fuldstændig udvokset. Det afhænger af, hvornaar Ægget bliver lagt; og hvornaar Ægget bliver lagt, afhænger igen af Ting, som vi herinde ikke raader over. Naar man derfor vil have, at disse Fugle skal være fuldt udviklede og flyvedygtige, før man skal have Lov til at skyde dem, tror jeg rigtignok ikke, det er for sent at sætte den 21. September; det kunde gerne være, at de, der har ønsket den 1. Oktober, har ramt mere rigtigt. Det er ikke let at ramme det, som er det rigtige baade i Aar og til næste Aar og fremdeles, fordi de forskellige Aars Vejrlig og andre Forhold i høj Grad bestemmer, hvornaar disse Fugle er fuldt udviklede.

Med Hensyn til det Udvalg, som har udarbejdet Lovforslaget, er der blevet gjort opmærksom paa, at der havde været Grund til ogsaa at have andre repræsenteret i dette Udvalg. Det er meget muligt, men det er ikke et Udvalg, som Landbrugsministeriet har nedsat. Det er et Udvalg, som er dannet ved, at man indenfor de 3 Foreninger har ment, at der nu var Trang til en Revision af Jagtloven. Da Udvalgets Forslag blev indsendt til Ministeriet, sendte vi det ud baade til Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, for at de kunde gennemse det og udtale sig om, hvorvidt de ønskede en eller anden Ændring. Det skal indrømmes, hvad det ærede Medlem fra Præstø gjorde opmærksom paa, at det er vanskeligt i en Haandvendning at bedømme, om et saadant Forslag er helt tilfredsstillende. Langt bedre vilde det have været, hvis de to Foreninger havde haft Repræsentanter i dette Udvalg. Men i hvert Fald har Udvalgets Forslag kunnet danne et forstandigt Grundlag for en Forhandling om Jagtlovens Revision her i Rigsdagen, og mere end et forstandigt Grundlag for en Forhandling er der ingen, der kan lave; thi til syvende og sidst er det Rigsdagen, som skal afgøre, hvordan Lovforslaget skal formes, og om dette Lovforslags Formning er der saa mange Meninger, at man gan-